

ad II. Stížnost, pokud jest podána jménem E. B. Sch. a obrací se proti tomu, že její jazyková stížnost do rozhodnutí prezidia vrchního zemského soudu ze dne 27. května 1926 byla odmítnuta jako nesprávně podaná (odst. 1. naříkaného rozhodnutí) nelze uznati důvodnou.

Naříkaným rozhodnutím byla tato stížnost odmítnuta proto, poněvadž byla podána přímo u ministerstva spravedlnosti a nikoli u prezidia vrchního zemského soudu v Praze, proti jehož rozhodnutí směřovala, kterýžto postup příčí se předpisu čl. 96, odst. 5, jaz. nař.

Stěžovatelka nepopírajíc, že jazyková stížnost byla podána přímo u jmenovaného ministerstva, namítá, že byla podána správně u ministerstva spravedlnosti jako na pravém místě, a dovozuje to jen z toho, že ustanovení čl. 96, odst. 5, jaz. nař. nemá podkladu v jaz. zákoně, který ponechává stěžovateli volnost, jak v příčině lhůty tak i v příčině místa podání stížnosti. Nařídilo-li jazykové nařízení, že jazykovou stížnost podati jest u úřadu, do jehož rozhodnutí jest si stěžováno, překročilo obsah i meze jaz. zákona, odporuje po této stránce § 55 úst. listiny a jest proto ustanovení čl. 96, odst. 5, jaz. nař. neplatné. Dále namítá stížnost formální neplatnost jazykového nařízení proto, že není podepsáno všemi ministry, ač v jazykovém zákoně byli pověřeni všichni ministři jeho provedením.

Pokud jde především o tuto poslednější námitku, jest pravda, že jaz. zák. pověřil v § 9, odst. 2. jeho provedením všechny ministry. Ustanovení tomuto dlužno však rozuměti tak, že jazykový zákon má býti proveden pro obor všech ministerstev, a nikoli že každé vládní nařízení, kterým jaz. zákon se provádí, musí býti podepsáno všemi ministry. O počtu podpisů ministrů § 9 jazykového zákona vůbec nemluví. Platí tu všeobecná ustanovení, daná v této příčině v ústavní listině. Podle § 84 úst. listiny podepisuje každé vládní nařízení předseda vlády nebo jeho náměstek (zástupce) a ministři pověřeni jeho provedením, nejméně polovina jich. Požadavku tomu jaz. nař. také vyhovuje, ježto jest podepsáno jak předsedou vlády tak i 13 ministry, tedy více než polovinou všech ministrů a také těmi ministry, pro jejichž obor bylo podle čl. 1. vydáno a kteří čl. 101 byli pověřeni jeho provedením.

Námitka formální neplatnosti jaz. nař. pro nedostatek podepsání jeho všemi ministry tedy odůvodněna není.

Co se týče další námitky neplatnosti předpisu čl. 96, odst. 5, jaz. nař., uplatňované z toho důvodu, že překročuje meze vytčené pro nař. v § 55 úst. listiny, není ani tato námitka opodstatněna.

Stížnost vychází z názoru, že právní prostředek podaný ve sporu o užití jazyka ve smyslu § 7 jaz. zák. jest dohlédací stížností v širokém smyslu slova, nevázaný na místo kde, ani na lhůtu, do které má býti podán, a usuzuje, že proto čl. 96, odst. 3. jaz. nař. nemohl platně předepsati ani místo ani lhůtu pro podání jazykové stížnosti dohlédací. Tento právní názor stížnosti jest však mylný.

Jazykový zákon vyslovil v § 7 pouze zásadu, že spory o užití jazyka při soudech, úřadech, ústavech, podnikcích a orgánech státních, jakož i při úřadech samosprávných a korporacích veřejných, vyřizují příslušné státní orgány dohlédací jako věci státní správy odděleně od věci, ve které vzešly.

Ustanovením tím byla založena jen kompetence orgánů těch, jimž uložena byla takto povinnost, aby stížnosti ve věcech jazykových meritorně vyřizovaly. Cit. paragrafem zavedl jaz. zák. zvláštní jazykový proces. Formálního postupu v tomto procesním řízení však jaz. zák. neupravil, zejména nekvalifikoval nijak prostředek, kterým strana své jazykové právo má uplatňovati a nestanovil ani náležitosti prostředku toho (jazykové stížnosti), jimž se ho domáhá.

Zevrubnější provedení jaz. zák., a tedy i úprava formálního postupu v jazykových sporech, ponechána byla podle § 8 jaz. zák. státní moci výkonné. Stalo se tak pro obory některých ministerstev vlád. nař. č. 17/1926. V čl. 96, odst. 5. tohoto nařízení obsažen jest předpis, že o řízení a lhůtách pro jazykové stížnosti platí předpisy pro dohlédací úřady jinak závazné. Není-li předpisů takových, jest stížnost podati do 15 dnů od doručení rozhodnutí u úřadu, do jehož rozhodnutí jest si stěžováno.

Poněvadž jaz. zákon o lhůtách pro jazykové stížnosti a místu jich podání žádného ustanovení nemá, a podle § 8 zevrubnější provedení jaz. zák., k němuž náleží také provedení zásady vytčené v § 7 o sporech a užití jazyka u soudů atd. — jejichž součástí jsou i jazykové stížnosti — svěčil státní moci výkonné, nelze vytýkati právem jaz. nař., že, provádějíc jaz.

zákon, zmíněný předpis v čl. 96, odst. 5. vydalo a tím meze jazykového zákona překročilo.

Pokud stížnost čelí dále proti tomu, že naříkaným rozhodnutím (odst. 2.) bylo zrušeno jak rozhodnutí vrchního zemského soudu ze dne 3. června 1926, tak i notářské komory ze dne 30. dubna 1926, neshledal ji nejvyšší správní soud rovněž odůvodněnou.

Žalovaný úřad opřel toto své rozhodnutí o úvahu, že stížnost, kterou vznesla stěžovatelka pro vrácení německého dopisu jejího notářem u notářské komory, zahájila spor o užití jazyka ve smyslu § 7 jaz. zák., který příslušny byly rozhodnouti podle téhož § státní orgány dohlédací, jakým však notářská komora není.

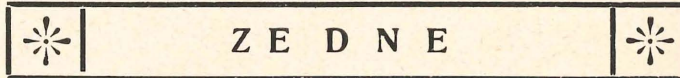
Stížnost proti tomu namítá, že notářské komory jsou podle § 153 odst. 2. notář. řádu povolány k dohledu nad notáři v jejich úřední činnosti, že také v daném případě byla notářská komora příslušným orgánem dohlédacím ve smyslu § 7 jaz. zák., a že proto měl žalovaný úřad o stížnosti podané do rozhodnutí prezidia vrchního zemského soudu, jímž stížnost do usnesení notářské komory byla zamítnuta, rozhodnouti věcně.

Jest ovšem pravda, že podle § 153 odst. 2. notář. řádu (zák. z 25. července 1871 č. 75 ř. z.) jsou notářské komory povolány k doзору nad notáři v jejich úřední působnosti a v stavovském jednání a že podle § 153 téhož notářského řádu jest jim přikázán dozor nad chováním se notářů (lit. a), moc disciplinární nad nimi (lit. b) a rozhodování o stížnostech u ní podaných v případech v tomto zákoně uvedených (lit. e). Předmětem stížnosti, podané u notářské komory v daném případě, byla otázka, zda notář jako soudní komisař právem vrátil právním zástupcem stěžovatelčiným zaslany mu dopis z toho důvodu, že sepsán byl v jazyce německém. Šlo tedy o spor o užití jazyka ve smyslu § 7 jaz. zák., který vyřizují příslušné státní orgány dohlédací.

Notářská komora není však orgánem státním, nýbrž veřejnou korporací podle § 3 jaz. zák. (srv. Boh. A. 5559), pročež k rozhodování o jazykových stížnostech proti opatřením notářů, jež nenáleží ke stížnostem v § 135 lit. e) notář. řádu zmíněným, příslušna není. Státním dohlédacím orgánem při úředních jednáních notáře jako soudního komisaře jest podle § 188 zák. č. 94 z r. 1855 soud, který jej ustanovil, a jde-li o stížnost proti němu ve sporu o užití jazyka, podle § 7 jaz. zákona státní orgány dohlédací justiční správy v §§ 73 a násl. zákona o organizaci soudní č. 217/1896 uvedené.

Správně tedy vyslovil žalovaný úřad, že notářská komora překročila meze své příslušnosti, když jazykovou stížnost věcně vyřídila a zrušil proto její usnesení i potvrzující je rozhodnutí prezidia vrchního zemského soudu. Vytýkané nezákonnosti v tomto výroku jeho proto není.

Z těchto důvodů dospěl nejvyšší správní soud k zamítnutí stížnosti jako bezdůvodné, aniž mohl se zabývatí další námitkou stížnosti, že notář nebyl oprávněn dovolávat se jaz. zák., poněvadž není orgánem republiky, neboť otázka tato naříkaným rozhodnutím vůbec řešena nebyla (§ 5 zákona o nejvyšším správním soudě).

Referát o schůzi odboru »Praha«

spolku notářů čsl., která se konala v sobotu dne 1. prosince 1928 v Grand hotelu Šroubek v Praze II., Václavské nám. 37.

Schůzi zahájil o 19. hodině za velké účasti kolegů v nepřítomnosti předsedy JUDra Václava Černého, který se pro neodkladné zaneprázdnění omluvil, kolega Josef Křen, a uvítav přítomně, požádal pozvaného referenta dnešní schůze pana JUDra Karla Skálu, vrchního odborového radu ministerstva obchodu, aby přednesl přednášku na téma: »Jak vztahuje se zákon o nekalé soutěži na notáře.«

Pan referent v přednášce skorem 2 hodiny trvajícím vyložil obšírně tendenci zákona ze dne 15. července 1927 číslo 111 Sb. z. a n. proti nekalé soutěži, prohlásiv, že původní starší osnova vylučovala ze zákona notáře a advokáty, že však osnova pozdější, na základě níž zákon byl odhlasován, přibrala po vzoru německém též do svého okruhu notáře i advokáty. Ve svém výkladu rozlišil pan přednášející notáře jakožto činné subjekty dále jako objekty zákona a podrobně projednal o případech, kdy notář může vystupovati dle zákona jakožto žalobce nebo žalovaný a kdy notáře může žalovati konkurent, neb nekonkurent neb poškozený. Vyzdvihl obzvláště tu okol-

nost, že řízení podle zákona proti nekalé soutěži děje se pouze na základě žaloby a nikoli oficiálně a že může býti žalováno každé jednání, které jest proti dobrým mravům soutěže. Co jest proti dobrým mravům soutěže, záleží v prvé řadě na volném uvážení soudice a mohou to býti všechna jednání trestná, dále jednání disciplinární a konečně veškerá jednání jiná dosud irrelevantní.

Pan přednášející probral případ za případem, kdy, pokud se týče jednání irrelevantního vzniká zde přestoupení zákona a zdůraznil zejména to, že notář jako zaměstnavatel ručí i za veškeré činy svých zaměstnanců, bez ohledu na culpa in eligendo atd., takže v tom ohledu zákon o nekalé soutěži jest nepoměrně přísnější, nežli občanský zákon. Připomenul též, že notář, pakli byl poškozen jednáním osob třetích, jako notářů kolegů, advokátů, jiných pravoznalců, revisních, poradních, patentních kancelářů a konečně ostatních lidí najmě klientů atd. může žalovati dle zákona o nekalé soutěži.

Mimo to probral pan přednášející v právnicky jasných a přiléhavých vývodech otázku pokoutnictví pokud poškozuje stav notářský a advokátní a prohlásil, že jakmile pokoutník nabízí svůj výkon pod cenou, laciněji než notář nebo advokát, bude jej lze stíhati již podle zákona o nekalé soutěži, nebo dále, pakli by lákal kohokoliv příslibem rychlejšího provedení, poukazem na své známosti, nebo pokud by si takový pokoutník přikládal tituly, nebo vyznamenání, zlehčoval notáře za tím účelem, aby mu klientelu přetáhl, že bude stejně trestán. Zákon o nekalé soutěži spolu s připravovaným zákonem o pokoutnictví přispěje valně k omezení pokoutnictví vůbec, a hlavně též v tom případě, pokud by právní praxe jako vedlejší zaměstnání provozována byla právníky a jinými osobami práva znalými, pokud by notáři nebo advokáty nebyli.

Po skončení přednášky byl pan přednášející zahrnut dlouho trvajícím potleskem, ježto přednáška všechny přítomné svou jasnou dikcí a hodnotnými právníckými vývody udržovala od prvního až do posledního slova v napětí, což při tak vyčerpávající látce, jako jest výklad zákona o nekalé soutěži, svědčilo o vzácné pohotovosti a absolutním zvládnutí látky panem přednášejícím. Když se potlesk utišil, poděkoval pan předsedající řečníkovi a zahájil debatu, ve které pan přednášející jednotlivé dotazy kolegů JUDra Jar. Čulíka, JUDra Jar. Ponce, JUDra Aloise Zmeka a jiných zodpovídal.

Zdařilý večer byl ukončen o 21. hod. doslovem kolegy notáře Josefa Křena.

Můžeme s radostí oznámiti že pan vrchní odborový rada přislíbil uveřejnění přednášku v našem listu, což se stane v nejbližším čísle, i jsme jisti, že článek ten vzbudí všestrannou pozornost našich kolegů, kterým nebylo možno této nejvyšší zajímavé a pro nás tak důležité přednášky se účastniti.

V prosinci t. r. měsíční schůze odboru »Praha« vzhledem k Vánočním svátkům **odpadá.** — Příští schůze konati se bude koncem ledna 1929.

Prosíme pp. kolegy, kteří by hodlali přednáseti v lednu a příštích měsících, aby nám laskavě sdělili téma obmyšlených přednášek.

Přisídícími disciplinárního senátu nejvyššího soudu v Brně pro rok 1929 zvoleni byli ve schůzi notářské komory v Praze dne 1. prosince t. r. pp. notáři: Ferdinand Hejna v Kutné Hoře, Jan Krajčiček v Berouně a Dr. Jaroslav Ponec v Praze-Žižkově.

Jmenování členů zemských a okresních zastupitelstev. Na výzvu ministerstva vnitra, aby komory navrhly vhodné osoby za členy zemských a okresních zastupitelstev, spojila se notářská komora pražská se všemi komorami naší republiky za účelem dosažení jednotného nazírání na tuto věc. Docíleno toho, že do zemského zastupitelstva v Čechách navržen komorou pražskou, budějovickou, chebskou a mosteckou president Dr. Čulík, komorami moravskými a slezskou Dr. Tognier a Správním výborem komory bratislavské Dr. Kallay. Do okresních zastupitelstev pak prohlásily veškeré komory, že navrhnou a také navrhly vždy notáře, sídlícího v místě budoucí okresní politické správy. Vzhledem k tomu, že uplatňují se značnou měrou vlivy politických stran a že tím opět nemá se učiniti zadost duchu zákona, aby vládou jmenování byli odborníci nehledě na politickou příslušnost, podaly veškeré komory pražské opět nově příbis ministerstvu vnitra, žádající naléhavě, aby návrh, který učinily komory všech liberálních stavů, byl respektován. Dále konána porada všech předsedů pražských komor: advokátní, lékařské, inženýrské, notářské, zvěrolékařské a Hlavního gremia lékárníků, v níž stěžováno si bylo na to, že opět toto jmenování má se dostati

na kolej politickou a usneseno vyčkati jak jmenování dopadne a napotom zaříditi další kroky za pomoci Konfederace duševních pracovníků, jež rovněž byla opomenuta a neobdržela nížádného vyzvání ministerstva vnitra.

Sociální pojištění notářů. Za souhlasu všech notářských komor naší republiky podala notářská komora pražská, vykázávi udělenou jí plnou moc, ministerstvu spravedlnosti i sociální péče jakož i sociálně politickému výboru poslanecké sněmovny pamětní spis, aby notáři spolu s advokáty pojeti byli do novely zákona o pojištění soukromých zaměstnanců, jako žurnalisté.

Ve věci té intervenoval také předseda komorní v sociálně politickém výboru a u různých poslanců, shledal však, že není nálady novelu, která jest již vypracována, měniti.

Ministerstvo sociální péče odpovědělo pak přípisem ze dne 7. prosince t. r. čís. 48.801, že důvody, uváděné námi v pamětním spisu, nejsou postačitelé a že by výmuřím advokátů a notářů z pojištění osob samostatně výdělečně činných odejmul se souboru pojištěnců podle zákona číslo 148 z r. 1925 »okruh dobrých risik«.

Ministerstvo spravedlnosti však opětně ujalo se našeho stavu a naléhá u ministerstva sociální péče, aby stav notářský a advokátní do novelisovaného pojištění byl pojmut.

Na to intervenovali předseda advokátní komory a notářské komory pražské u ministerstva sociální péče a znovu naléhavě žádali, aby ministerstvo to od zamítavého stanoviska svého upustilo.

Pan ministr Msg. Dr. P. Šrámek prohlásil, že znovu věc prostuduje, avšak projevil svůj náhled v ten smysl, že nedá se asi nic více na hotovém zákonu měniti. Deputaci obou stavů uvedl k ministru příznivec našeho stavu, pan senátor Dr. Klouda, jemuž budiž tímto vzdán vřelý dík.

Stálá delegace notářských komor. Notářská komora pražská usnesla se vyzvati ostatní komory notářské ke zřízení zvláštní delegace notářských komor, aby v případech naléhavých mohlo býti zakročováno ihned bez slyšení všech komor. Zvolena zvláštní komise, která má vypracovati zvláštní řád a zaslati jej všem komorám, by jej posoudily a dle toho učinily svá usnesení.

Nový notářský řád. Ačkoliv uplynulo již několik měsíců od výzvy ministerstva spravedlnosti, aby oba spolky notářské a komory podaly svá vyjádření k nové, konečné stylisaci notářského řádu, neučinil toho Spolek německých notářů dosud. Také projev, který učinil předseda notářské komory pražské na slavnostní valné hromadě našeho spolku a v němž upozorňoval na nebezpečí, které hrozí celému našemu stavu, nebude-li notářský řád včas podán poslanecké sněmovně, jakož i apel, který učinil vůči německým kolegům, aby upustili od svého nesmiřitelného stanoviska, minulý se s cílem. — Dovídáme se totiž, že němečtí kolegové resp. německý spolek notářů požadují, aby nebyli notáři státními orgány, dále, aby nebyly vytvořeny veliké komory a aby autonomie notářů byla rozšířena. Veškeré tyto požadavky jsou nesplnitelné, poněvadž žádná z českých politických stran, ani opoziční, nemohou je připustiti, a tak veškerý nezdar, který stihne notářský řád, dlužno přičísti na vrub těch německých kolegů, kteří stojí na tomto neústupném stanovisku. — Tím dlouholeté úsilí naše, nesoucí se za získáním pevného podkladu pro naši instituci, jeví se zmařeno a notářský stav nestane se účasten výhod nového notářského řádu. Dostalo se nám ujištění, že i mnozí němečtí kolegové nesouhlasí s touto akcí německého spolku notářů.

Používání dokumentních strojových psacích pásek pro notářské listiny. Ministerstvo spravedlnosti zaslalo všem notářským komorám výnos ze dne 22. října 1928 čís. 41233/28, který níže uveřejňujeme s vyzváním, aby se jím kolegové řídili.

Podle čl. IX. zákona z 25. července 1871 č. 75 ř. z. o zavedení nového notářského řádu a § 44 tohoto not. řádu a podle § 44, 62 not. řádu, zák. čl. XXXV/1784 nařizuje se, aby (veřejní) notáři, vyhotovující notářské listiny (notářské spisy, notářské protokoly a notářská osvědčení) psacím strojem, používali jen takových barevných pásek, jejichž barvivo jest nemsazatelné nebo jen se značnými obtížemi smazatelné.

Podle sdělení ministerstva obchodu jsou pásky takové v obchodě pod názvem »dokumentní pásky« a lze je obdržeti u firem »Gamma«, Roztoky u Prahy, A. Leonhardi, Podmokly a G. Wagner, továrna na barvy, Čes. Budějovice.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře Dra Rudolfa Strassmanna ze Šilperka do Lipníka n. B. a Josefa Macků z Velké Bíteše do Příbora.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Dra Antonína Puszkailera v Lipníku n. B. notářem v Šilperku.

Notářské místo ve Velké Bíteši.

Notářská komora v Brně vypisuje soutěž k obsazení, přeložením p. notáře Josefa Macků uprázdněného notářského místa ve Velké Bíteši, po případě onoho místa notářského, jež uprázdní se přeložením v obvodu notářské komory v Brně.

Žádosti opatřené doklady ve smyslu výnosu min. sprav. z 31. X. 1887 č. 9172 podány buďtež **do 31. ledna 1929** včetně předepsaným způsobem notářské komoře v Brně.

Notářská komora v Brně,
dne 12. prosince 1928.

Koncipienta

s notářskou praxí as 1roční, snaživého, znalého též psaní na stroji, přijme notářství ve vých. Čechách. Nab. pod zn. »Nastoupení od 1. února 29« do adm. t. l.

Mladší koncipient,

dobře zapracovaný, nebo solitátor, přijme se u notářství v píseckém kraji. Nabídky pod zn. »Leden 1929« do adm. t. l.

Kandidát notářství

začátečník neb pokročilý se přijme. Plat 600—1000 Kč a vedl. popl. Nab. pod zn. »Morava-venkov« do adm. t. l.

Kand. notář.

s několikaletou notářskou praxí, v agendě soud. komisařství a sporné obeznalý, přijme místo od 1. ledna 29. Nab. pod zn. »Stálost« do adm. t. l.

Kandidát

se 7letou praxí notářskou a notářskou zkouškou změni místo od 1. února 1929. Byl by ochoten vzít i substituci na kratší čas. Nabídky pod zn. »JUDr. N. M.« račte adresovati administraci Českého Práva.

RUČNĚ VÁZANÉ KOBERCE

přesně dle originálů perských, japonských a moderních bezkonkurenčně dodá továrna orientálských koberců F. TLUSTÝ, Hlinsko v Čechách. Vyžádejte si bezplatné a nezávazné předložení kvalit a vzorů

1 m² Kč 300.—, hustší Kč 380.—.

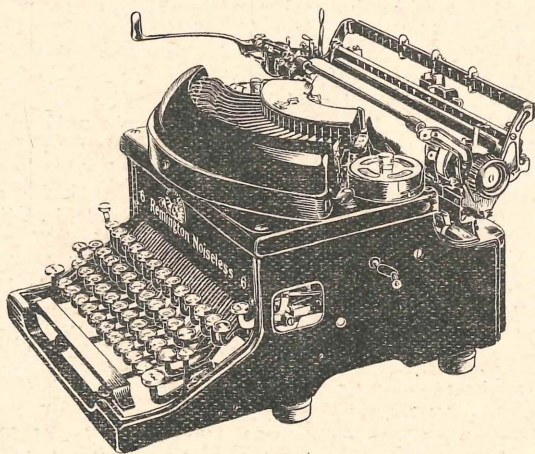
PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní, dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky a oplatky na suché pečeti, razítka, pečetička, nitě k šití aktů atd. — **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě.

Kolekce vzorů zdarma obratem.

TELEFON 23815.

TELEFON 23815.

Nejdokonalejší psací stroj dneška Remington Noiseless naprosto nehlučný

jest nezbytným faktorem každé kanceláře. Šetří nervy nejen pisaře tichým chodem a neobyčejně lehkým úderem, ale i toho, jenž diktuje, telefonuje neb jinak v kanceláři pracuje. Nepostrádatelný stroj tam, kde klid znamená sílu!

Přenosné stroje Remington Portable, standardní modely L 10 S, 12|92, stroje účtářské horiz. i vertikálně sečítající a odčítající stroje účtovací a likvidovací, stroje rozmnožovací, kancelářské zařízení a veškeré příslušenství

dodá Vám v cenách továrních

Remington psací stroje, spol. s r. o.,
Praha-I., Celetná 35. - Telefon 228-7-1.

FILIÁLKY: PLZEŇ, Jungmannova 15. — LIBEREC, Zámecká 8.